

Nr 119.

Av herr **Gustavson, John, m. fl.**, om tull å fiskfiléer.

Inom fiskerinäringen har det ekonomiska läget under de senaste åren efter hand försämrats. Och ännu torde vi inte ha nått botten av den kris, som övergår fisket.

Vi kunna säga att på flera fiskesamhällen råder nöd bland fiskarna. Under senaste tiden har också från flera fiskesamhällen på västkusten begäran ingått till regeringen om kontantunderstöd för att härigenom lindra den tillfälliga nöden.

Någon ljusning på fiskets område kan ännu inte heller skönjas. Andra länder, som vi förut exporterat stora kvantiteter fisk till, ha vidtagit åtgärder, som åtstramat vår försäljning. Även de länder, där våra fiskare obehindrat förut fått sälja sina fångster, som de direkt infört från fångstplatserna, ha genom införandet av tullar och kontingenteringsbestämmelser till stor del omöjliggjort sådan direkt införsel. Dessa förhållanden jämte den stora importen av fiskeprodukter ha gjort att läget för varje dag som går försämrats för fiskarebefolkningen. Jämföra vi den import av fisk som förekommer till vårt land med den export vi själva ha, finna vi att ett enormt importöverskott föreligger.

Genom andra länders avstängningsåtgärder för svenskfångad fisk bli våra egna fiskare tvingade till att i allt större utsträckning lita till den egna hemmamarknaden vid försäljning av sina fångster. Men när då landet i förväg är fyllt av utlandsfångad (importerad) fisk, så betyder detta helt enkelt, att våra egna fiskare inte få sålt sina fångster eller också komma de i det läget att priserna för försålda fångster bli så ytterst låga, att fisket i längden icke kan uppehållas.

En fiskeriprodukt, som i stora mängder importeras och vilken import kan anses vara högst överflödigt, är fiskfiléer, alltså fisk i förädlad form.

När fisken skäres till filéer borttages huvud, skinn och ben, ungefär två tredjedelar av råvaran bortfaller. Genom att huvud och gälar äro borta från fisken kan inte heller konstateras om fisken är färsk eller icke. Under sådana omständigheter att gammal eller mindre värdefull fisk brukas till filéer, så bli självfallet filéerna icke av så god kvalitet, som man kunde fordra; därför ha också filéer av mindre god kvalitet införts. Att så skall kunna ske torde inte vara på sin plats, i längden skadar detta omsättningen å vår fiskmarknad. Själva nedlägga vi både arbete och kapital för att göra fiskpropaganda, men att då samtidigt få denna marknad förstörd genom i många fall mindervärdiga utländska filéer kan omöjligen vara riktigt. Importkvantiteterna av filéer öka ständigt. När stora fisken i närliggande

länder tillstöta, då ha också affärsmännen därifrån ganska lätt att översvämma den svenska fiskmarknaden med filéer, och härigenom dumpas fiskpriserna oerhört här i landet. Denna gren av fiskförädling begagnas även i vårt land, men genom den utländska konkurrensen lamslås denna verksamhet. Om åtgärder vidtagas från statsmakternas sida för att bevara denna verksamhet inom det egna landet skulle härigenom arbete kunna beredas åt många arbetslösa svenska arbetare. Samtidigt skulle avsättningen för svenska fiskares egna produkter ökas. Den fisk, som begagnas för filétillverkning, är huvudsakligen torsk. Detta fiskslag fiskas både vid vår ost- och västkust, och stora delar av landets fiskarekår skulle därför få nytta av en begränsning i tillförseln av filéer.

Med stöd av ovanstående hemställa vi vördsamt,

att riksdagen måtte besluta om att fiskfiléer, som importeras till landet, måtte åsättas en tull å 25 öre per kg.

Stockholm den 23 januari 1934.

John Gustavson,
Guntorp.

Erik von Heland.

Anton Pettersson.

J. A. Larsson.
